

5.56 mm KARABIN SZTURMOWY wz 96

.BERYL INSTRUKCJA OBSŁUGI I UŻYTKOWANIA

Spis treści	
1. WIADOMOŚCI OGÓLNE	2
PRZEZNACZENIE I WŁAŚCIWOŚCI BOJOWE KARABINU	2
OGÓLNA BUDOWA I DZIAŁANIE KARABINU	1
2. ROZKŁADANIE I SKŁADANIE KARABINU	5
CZĘŚCIOWE ROZKŁADANIE KARABINU	5
SKŁADANIE KARABINU PO CZĘŚCIOWYM ROZŁOŻENIU	8
3. PRZESTAWIANIE KOLBY, NAKŁADANIE I ZDEJMOWANIE WYPOSAŻENIA	10
PRZESTAWIANIE KOLBY	11
NAKŁADANIE I ZDEJMOWANIE BAGNETU	11
DWÓJNIÓG - PRZEZNACZENIE, BUDOWA, NAKŁADANIE I ZDEJMOWANIE	11
ZAKŁADANIE PASA	11
PRZEZNACZENIE I ZAŁADAOWANIE TORBY NA MAGAZYNKI :	
NAKŁADANIE I ZDEJMOWANIE PODSTAWY OPTYCZNYCH PRZYRZĄDÓW CELOWNICZYCH	12
NAKLADANIE I ZDEJMOWANIE CELOWNIKA OPTYCZEGO	13
4. PRZYGOTOWANIE BRONI DO STRZELANIA	14
4. 1 PRZYGOTOWANIE KARABINU DO STRZELANIA W POŁOŻENIU BOJOWYM	14
PRZYŁĄCZYĆ ZABUDOWANY MAGAZYNEK	15
USTAWIĆ PRZEŁĄCZNIK W WYBRANE POŁOŻENIE	15
PRZYGOTOWANIE BRONI DO STRZELANIA AMUNICJĄ ŚLEPĄ...	15
5. PRZESTRZELIWANIE KARABINÓW	16
5.1 WSKAZÓWKI OGÓLNE	16
5.2 PRZYSTRZELIWANIE Z OTWARTYCI I PRZYRZĄDÓW CELOWNICZYCH	17
5.3 PRZYSTRZELIWANIE Z OPTYCZNYCH PRZYRZĄDÓW CELOWNICZYCH	18
6. STRZELANIE	20
6.1 MIOTANIE GRANATÓW NASADKOWYCH	21
7. NIESPRAWNOŚCI DZIAŁANIA I ICH USUWANIE	22
7. 1 ZACIĘCIE PODCZAS STRZELANIA I SPOSOBY ICH USUWANIA...	23
DEMONTAŻ I MONTAŻ IGLICY	24
ZAKŁÓCENIA W PROWADZENIU OGNIA NA POSZCZEGÓLNYCH NASTAWACH PRZEŁĄCZNIKA	25
8. CZYSZCZENIE I KONSERWACJA KARABINU	26

1. WIADOMOŚCI OGÓLNE

1.1. Przeznaczenie i właściwości bojowe karabinu

5,56 mm karabin szturmowy wz. 96 (rys. 1.1.) jest nowoczesną indywidualną bronią automatyczną, przeznaczoną do zwalczania siły żywej nieprzyjaciela.

Rys.1.1 5,56 Karabin szturmowy wz. 96 „Beryl”
w widoku z lewej strony.

Do karabinu stosuje się naboje kalibru 5,56 x 45 mm. Można prowadzić z niego ogień ciągły, pojedynczy i serią trzech strzałów. Zasadniczym ogniem jest ogień ciągły. Prowadzi się go krótkimi (do 5 strzałów), lub długimi (do 10 strzałów), seriami. Karabin zasilany jest nabojami z magazynka łukowego o pojemności 30 nabojów. Do walki wręcz wkłada się na karabin bagnet.

Najskuteczniejszy ogień z karabinu osiąga się na odległościach do 400 m. Odległość celowania wynosi 1000 m, a odległość strzału bezwzględnego do figury „popiersie” - 350 m.

Ogień ześrodkowany do celów naziemnych prowadzi się z karabinu na odległościach do 800 m, a do samolotów i spadochroniarzy - do 500 m. Prędkość początkowa pocisku wynosi 910 m/s.

Szybkostrzelność teoretyczna wynosi ok. 700 strz/min,

a szybkostrzelność praktyczna:

ogniem ciągłym - do 100 strz/min.

ogniem pojedynczym - do 40 strz/min.

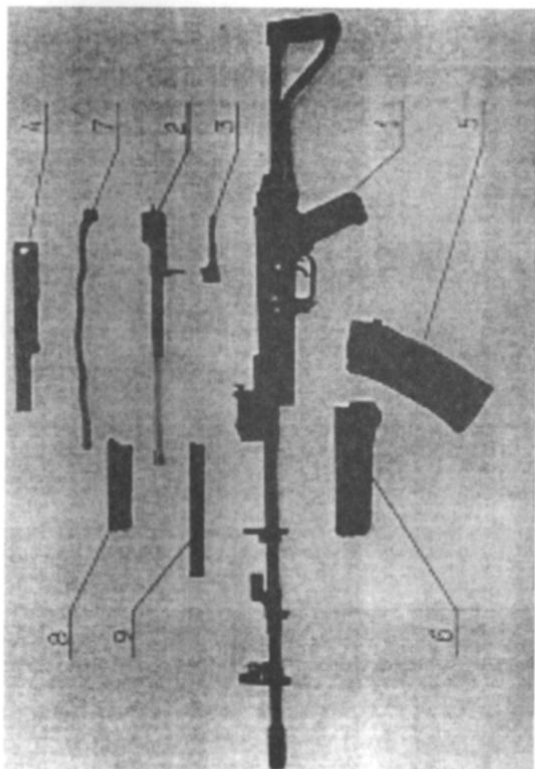
Masa karabinu bez bagnetu z załadowanym magazynkiem wynosi 3.9 kg, a bagnetu-noża z pochwą - 0.4 kg.

Na przedniej części lufy karabin ma osadzoną nasadkę przeznaczoną do wystrzeliwania granatów nasadkowych. Do wystrzeliwania tych granatów używa się nabojów ostrych załadowanych do magazynka.

Ponadto karabiny mogą być wyposażone we wspornik do umocowania lunety lub noktowizora. Wspornik ten zakłada się nad pokrywę komory zamkowej i mocuje na obszarze kolby z tyłu i podstawie celownika z przodu.

1.2 Ogólna budowa i działanie karabinu

Na rysunku 1.3. pokazany jest 5.56 mm karabin szturmowy wz. 96 w stanie rozbiórki polowej na zasadnicze zespoły i elementy.

Rys.1.3. Zasadnicza część i mechanizmy karabinu:

1 - lufa z komorą zamkową i przyrządami celowniczymi oraz kolba; 2 - suwadło z tłokiem;
3 - zamek; 4 - pokrywa komory zamkowej; 5 - magazynek; 6 - łożo; 7 - urządzenie powrotne; 8 - nakładka; 9 - rura gazowa

W skład wyposażenia karabinu (rys. 1.2.) wchodzi: pas nośny (e), dwójnóg (L), wycior składany (m), przyborek z przyborami (n), torba na magazynki (p), olejarka (o), komplet łożek do doładowywania magazynków (j), bagnet (h), zapasowe magazynki (i) i odrzutnik do strzelania amunicją ślepą (g). W skład wyposażenia specjalnego wchodzi: podstawa optycznych przyrządów celowniczych (O), celownik noktowizyjny PCS-6 (a), celownik optyczny ze wskaźnikiem laserowym CWL-1 (b), celownik kolimatorowy CK-3 (c), lunetka celownicza LKA-4 (d). Celowniki mogą być stosowane alternatywnie, wg potrzeby użytkownika

Rys.1.2 5,56 Karabin szturmowy wz 96 „Beryl”
z wyposażeniem noramalnym i specjalnym
w widoku z prawej strony

Działanie karabinu polega na wykorzystaniu energii części gazów prochowych odprowadzanych z przewodu lufy i ich parciu na tłok gazowy suwadła.

Podczas strzału część pręczy na pocisk gazów prochowych przedostaje się przez otwór ściany lufy do komory gazowej, działa na przednią ściankę tłoka gazowego i przesuwa go wraz z suwadłem i zamkiem do położenia tylnego. W czasie ruchu do tyłu zamek otwiera przewód lufy, wyciąga łuskę z komory naboowej i wyrzuca ją na zewnątrz, a suwadło ściska sprężynę powrotną i napina kurek (zatrzymuje go na zaczepie kurka).

Do położenia przedniego suwadło z zamkiem wraca pod działaniem mechanizmu powrotnego. W tym czasie zamek wprowadza kolejny nabój z magazynka do komory naboowej i zaryglowuje przewód lufy, a suwadło wyzębia zaczep spustu samoczynnego z za zęba spustu samoczynnego kurka. Zaryglowanie zamka następuje wskutek jego obrotu w prawo; jego rygle zachodzą wtedy za opory ryglowe komory zamkowej.

Jeżeli przełącznik jest nastawiony na ogień ciągły (C), to trwa on tak długo, jak długo jest naciśnięty spust lub do chwili wystrzelenia ostatniego naboju z magazynka.

Jeżeli przełącznik jest nastawiony na ogień pojedynczy (P), to po naciśnięciu spustu następuje tylko jeden strzał; w celu dania następnego strzału należy zwolnić spust i ponownie go nacisnąć. Jeżeli przełącznik jest nastawiony na ogień seryjny po trzy strzały (S), to po naciśnięciu spustu następuje seria trzech strzałów; w celu dania następnej serii trzech strzałów należy zwolnić spust i ponownie go nacisnąć. W celu użycia karabinu jako granatnika należy nastawić przełącznik na ogień pojedynczy

2. ROZKŁADANIE I SKŁADANIE KARABINU

Karabin rozkłada się całkowicie lub częściowo: częściowo - do czyszczenia, smarowania, smarowania i do przeglądu, a całkowicie - w razie znacznego zanieczyszczenia, znajdowania się przez dłuższy czas na deszczu lub śniegu, do przekonserwowania i naprawy. Częste rozkładanie karabinu nie jest wskazane, ponieważ powoduje szybsze zużycie części i mechanizmów. Karabin należy rozkładać i składać na stole lub na czystej podściółce; części i zespoły układać w kolejności ich rozkładania, obchodzić się z nimi ostrożnie, nie kłaść jednej części na drugiej, nie używać nadmiernej siły. nie stosować gwałtownych uderzeń.

Podczas składania karabinu należy sprawdzić numery jego części. Numery znajdujące się na komorze zamkowej powinny się zgadzać z numerami znajdującymi się na suwadle, zamku, pokrywie komory zamkowej i na ramieniu celownika

Karabiny bojowe zezwala się stosować do szkolenia w składaniu i rozkładaniu w wyjątkowych wypadkach - pod warunkiem zachowania szczególnych środków ostrożności w obchodzeniu się z częściami i mechanizmami.

2.1. Częściowe rozkładanie karabinu

Częściowe rozkładanie karabinu należy przeprowadzać po rozłożeniu kolby (pkt 3.1.). Następnie:

a) odłączyć magazynek; w tym celu:

trzymając karabin lewą ręką za łożę lub za kolbę, prawą chwycić magazynek (rys. 2. 1.) i naciskając kciukiem zatrzask magazynka, pchnąć magazynek do przodu i odłączyć go;

sprawdzić czy w komorze nabojeowej nic ma naboju: w tym celu przesunąć ramię bezpiecznika do dołu. odciągnąć suwadło do tyłu i sprawdzić komorę nabojeową; puścić suwadło i zwolnić spust;

Rys.2.1 Odłączenie magazynka

b) odłączyć pokrywę komory zamkowej; w tym celu:

chwycić prawą ręką za rękojeść, a lewą przesunąć do dołu zatrzask umieszczony w wystającej z pokrywy komory zamkowej części urządzenia powrotnego; nacisnąć kciukiem prawej ręki występ urządzenia powrotnego, podnieść do góry tylną część pokrywy komory zamkowej (rys.2.2.) i odłączyć pokrywę;

Uwaga: w karabinach produkowanych od 1999r. wyżej wymienione czynności należy wykonywać jednocześnie tj. nacisnąć zatrzask do dołu i przytrzymując go przesunąć urządzenie powrotne do przodu podnosząc tylną część pokrywy.

Rys.2.2 Odłączenie pokrywy komory zamkowej

c) odłączyć urządzenie powrotne; w tym celu:

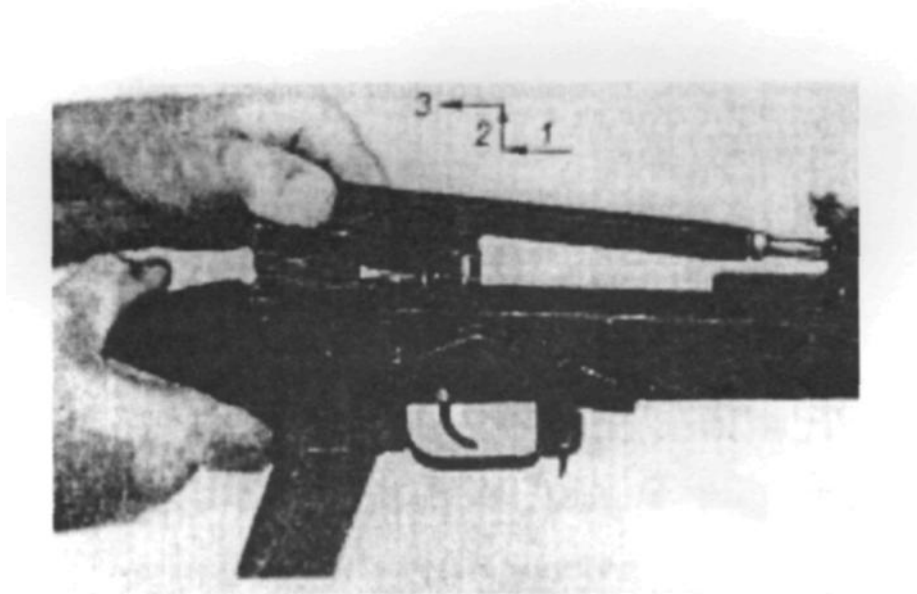
trzymając prawą ręką za kolbę, przesunąć lewą ręką prowadnicę mechanizmu powrotnego do przodu, tak aby stopa prowadnicy wyszła z wycięcia wzdłużnego komory zamkowej; unieść tylny koniec prowadnicy sprężyny powrotnej (rys. 2.3.) i wyjąć mechanizm powrotny z otworu suwadła;

Rys.2.3 Odłączenie urządzenia powrotnego

d) odłączyć suwadło z zamkiem; w tym celu:

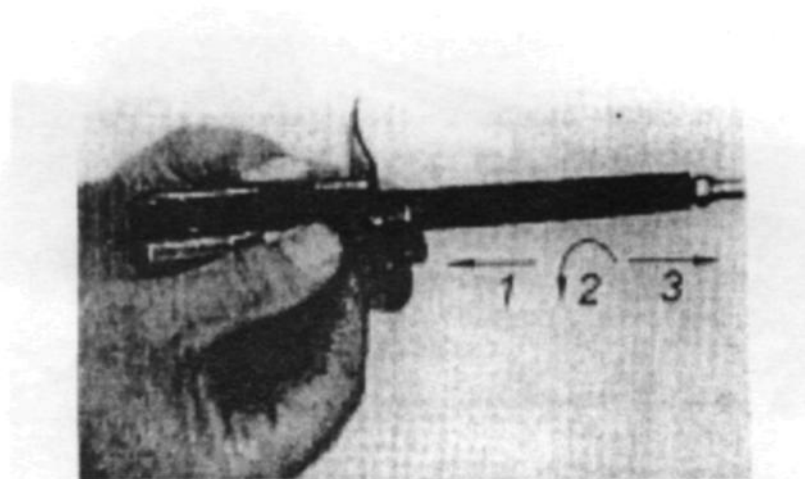
- trzymając karabin w prawej ręce, lewą odciągnąć suwadło do tyłu do oporu, unieść je wraz z zamkiem (rys. 2.4.) i odłączyć od komory zamkowej;

Rys.2.4 Odłączenie suwadła z zamkiem

e) odłączyć zamek od suwadła; w tym celu:

- ująć suwadło lewą ręką zamkiem do góry (rys. 2.5.); odciągnąć prawą ręką zamek do tyłu i obrócić go, tak aby występ prowadzący zamka wyszedł z wycięcia suwadła; odłączyć zamek od suwadła, przesuwając go do przodu;

Rys.2.5 Odłączenie zamka od suwadła

f) odłączyć łożo, nakładkę i rurę gazową; w tym celu:

trzymając karabin lewą ręką, obrócić prawą ręką za pomocą klucza-wkrętaka obrócić o 180° łącznik (ze skrzydełkiem) obsady łoża i nakładki (rys. 2.6.) w kierunku ruchu wskazówek zegara, tak aby skrzydełko skierowało się w dół. przesunąć w stronę wylotu lufy obsadę łoża i nakładki do nałożenia jej na komorę gazową; wysunąć nakładkę podstawy celownika; nie wyjmować sprężyny z nakładki wysunąć łożo z komory zamkowej; podnieść tylny koniec rury gazowej w miejscu jej styku z podstawą celownika i zsunąć z komory gazowej.

Rys.2.6 Odłączenie łoża, nakładki i rury gazowej

2.2. Składanie karabinu po częściowym rozłożeniu

Po częściowym rozłożeniu karabin składać, zachowując następującą kolejność czynności:

a) przyłączyć rurę gazową z nakładką i łożem; w tym celu:

- trzymając karabin lewą ręką, prawą nałożyć rurę gazową przednią częścią na występ pierścieniowy komory tylnej włożyć odgiętym występem skierowanym ku górze do gniazda podstawy celownika;
- włożyć grubszy koniec nakładki do gniazda podstawy celownika;
- wsunąć łożo wystającym prostokątnym występem do komory zamkowej; docisnąć przednią część nakładki i łoża odpowiednio do rury gazowej i lufy i nasunąć na nie obsadę łoża i nakładki; obrócić o 180° kluczem-wkrętakiem lub ręką w kierunku przeciwnym ruchowi wskazówek zegara łącznik łoża, tak aby skrzydełko było skierowane do góry.

b) połączyć zamek z suwadłem; w tym celu:

chwycić suwadło lewą ręką, prawą ręką włożyć zamek częścią walcową do otworu korpusu suwadła; obrócić zamek, tak aby jego występ prowadzący wszedł do wycięcia suwadła, po czym zamek przesunąć do przodu;

c) przyłączyć suwadło z zamkiem do komory zamkowej; w tym celu:

ująć suwadło prawą ręką przytrzymując kciukiem zamek w przednim położeniu, chwycić lewą ręką za kolbę, a prawą wsunąć tłok gazowy do otworu podstawy celownika. Następnie tył suwadła opuścić w dół i przesunąć do przodu, tak aby prowadnice komory zamkowej weszły w rowki prowadzące suwadła; przycisnąć lekko suwadło do komory zamkowej i przesunąć do przodu do oporu;

d) przyłączyć urządzenie powrotne: w tym celu:

włożyć prawą ręką, mechanizm powrotny do przewodu suwadła: ściskając sprężynę powrotną, przesunąć prowadnik tylny do przodu i opuszczając go, wsunąć jego stopę do podłużnego wycięcia komory zamkowej;

c) przyłączyć pokrywę komory zamkowej; w tym celu:

przesunąć zatrzask w prowadniku urządzenia powrotnego do góry włożyć przedni koniec pokrywy do półkolistego rowka w podstawie celownika; docisnąć pokrywę dłońią, prawej ręki do komory zamkowej do przodu i w dół, tak aby zatrzask prowadnika wszedł częściowo w otwór pokrywy komory zamkowej przesunąć zatrzask w dół tak aby wyszedł całkowicie z otworu w pokrywie (dopuszcza się lekkie uderzenie dłońią w pokrywę) przesunąć zatrzask ponownie do góry zabezpieczając pokrywę.

Uwaga: w karabinach produkowanych od 1999r. zatrzask urządzenia powrotnego działa samoczynnie, wykonywanie pierwszej i ostatniej czynności jest zbędne, i nic ma potrzeby go naciskać i przesunąć.

O zwolnić kurek z zęba do prowadzenia ognia pojedynczego i zabezpieczyć karabin, w tym celu nacisnąć spust i przesunąć ramię bezpiecznika w górę do oporu;

g) przyłączyć magazynek do karabinu; w tym celu:

- trzymając karabin lewą ręką za kolbę lub łożę, prawą wsunąć zaczep magazynka do gniazda komory zamkowej (rys. 2.7.) i obrócić magazynek do tyłu, tak aby zatrzask magazynka zaskoczył za ząb magazynka.

Rys.2.7 Przyłączenie magazynka

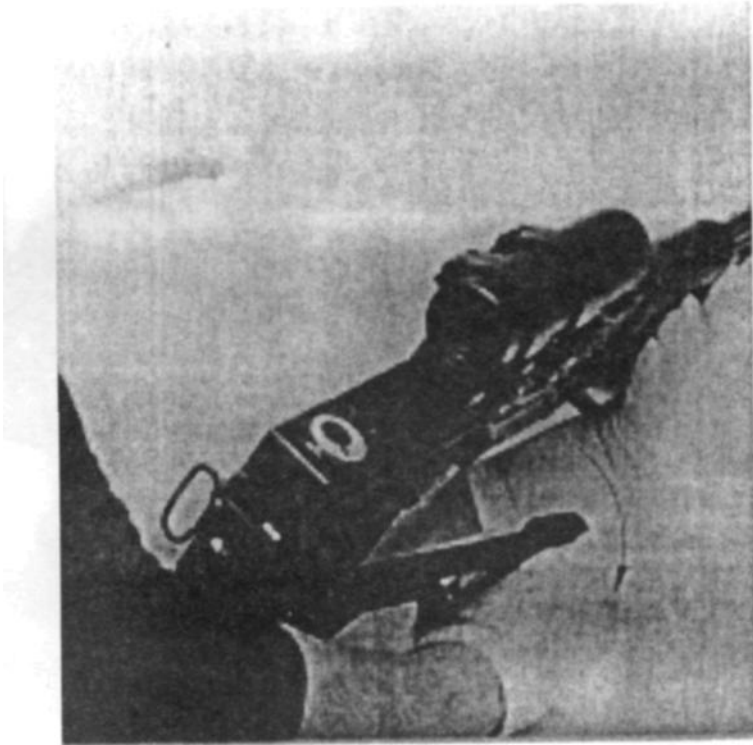
3. PRZESTAWIANIE KOLBY, NAKŁADANIE I ZDEJMOWANIE WYPOSAŻENIA

3.1. Przystawianie kolby

Kolba jest składana na prawy bok karabinu. Przy jej składaniu do położenia marszowego należy trzymać lewą ręką za rękojeść lub łożę, prawą ręką za rurki w pobliżu komory zamkowej a kciukiem wcisnąć zatrzask wystający z lewej strony korpusu kolby (rys. 3.1.). Następnie przekręcić kolbę do oparcia rurki główkę bezpiecznika. Przy rozkładaniu kolby (rys. 3.2.) wystarczy pociągnąć za trzewik i obrócić kolbę do położenia bojowego. Zatrzask samoczynnie ustali kolbę w rym położeniu.

Rys.3.1 Składanie kolby

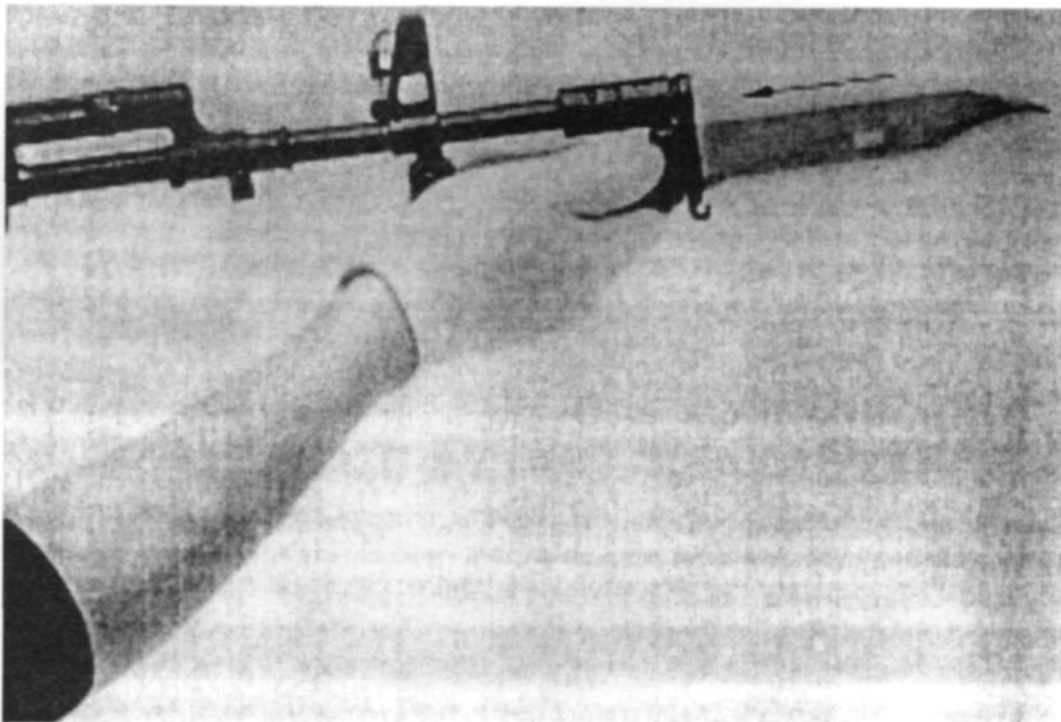

Rys.3.2 Rozkładanie kolby

3.2. Nakładanie i zdejmowanie wyposażenia

a) Nakładanie bagnetu:

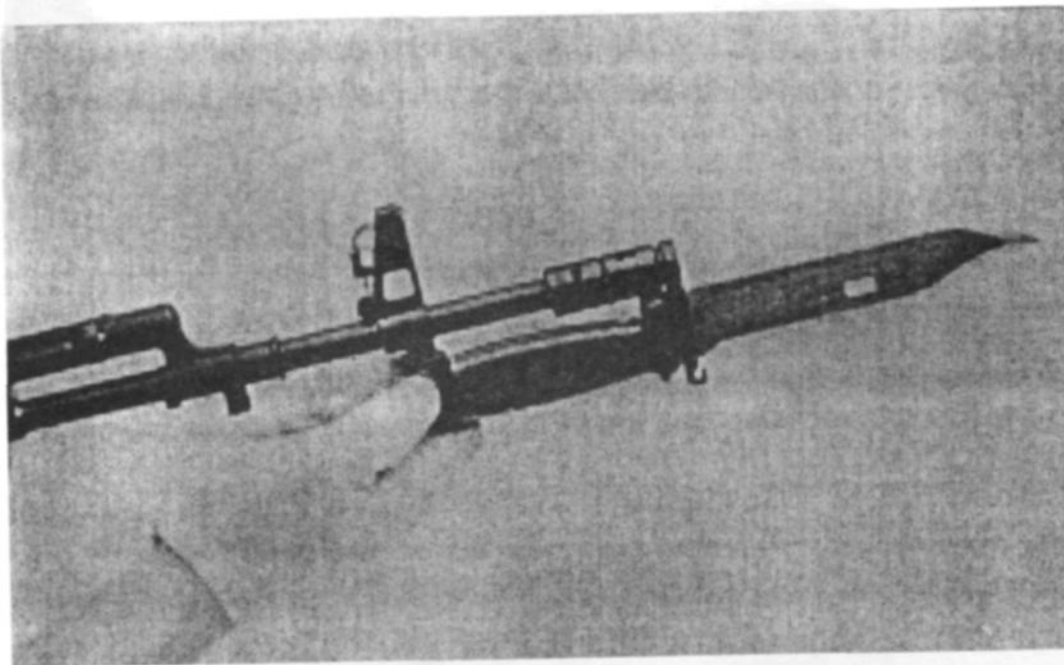
wyjąć bagnet z pochwy i ująć karabin lewą ręką za nakładkę i łożę; muszka powinna być wtedy po lewej stronie; trzymając bagnet prawą ręką za rękojeść, nasunąć go ku tyłowi i naprowadzając rowek teowy główki rękojeści na lewy występ podstawy muszki. zaś oczko jelca - na końcówkę nasadki u wylotu lufy (rys. 3.3.) aż do zatrzaśnięcia zatrzasku.

Rys. 3.3 Nakładanie bagnetu

b) Zdejmowanie bagnetu:

ująć karabin lewą ręką za nakładkę i łożo. ustawić w położeniu pionowym - podtrzymując palcem wskazującym i środkowym prawej ręki rękojeści bagnetu, nacisnąć kciukiem tejże ręki zatrzask (rys. 3.4.) i pchnąć bagnet do góry, odłączyć bagnet od karabinu ; włożyć bagnet do pochwy.

Rys.3.4 Zdejmowanie bagnetu

3.3 Dwójnóg- przeznaczenie, budowa, nakładanie i zdejmowanie.

Dwójnóg przeznaczony jest do podparcia karabinu podczas strzelania. Składa się z dwóch nóg wytłoczonych z blachy stalowej, połączonych obrotowo osią i rozprężanych sprężyna. Górne końce nóg dwójnogu służą do założenia go na karabin przed strzelaniem. Dla założenia dwójnogu na karabin należy ścisnąć jego nogi ku sobie, u następnie otwarte nożycowo górne końce nóg założyć na szyjkę (podtoczenie) komory gazowej i zwolnić nogi dwójnogu do położenia otwartego. Zdjęcie dwójnogu z karabinu dokonuje się w wyniku ściśnięcia nóg dwójnogu ku sobie.

3.4. Zakładanie pasa

Pas nośny służy do noszenia karabinu. Składa się on z taśmy parcjanej, nakładki, karabińczyka z uchem i klamry. Zakładając pas na karabin, należy przewlec koniec pasa z karabińczykiem przez strzemię obsady kolby, a następnie przełożyć karabińczyk przez klamrę i przyłączyć karabińczyk do strzemia obsady łoża i nakładki.

3.5. Wyposażenie i załadowanie torby na magazynki

Torba na magazynki (rys. 3.5.) służy do pomieszczenia trzech magazynków, czterech załadowanych łódek, nasadki łódki, olejarki, przyborów, dwójnogu i wycioru.

Trzy przegrody 3 wewnątrz torby są przeznaczone na trzy magazynki, czwarta przegroda 4 z pętelką,- na załadowane nabojami łódki, a pętelka - do zawieszenia nasadki łódki.

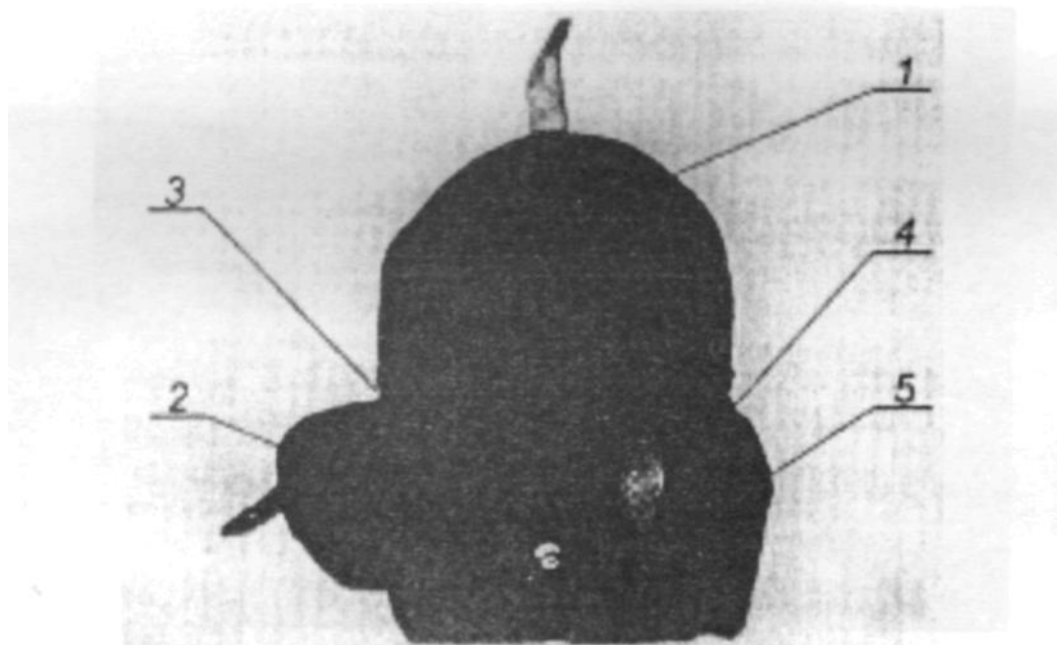
Opróżnione łódki wkłada się do wąskich kieszonek wewnątrz torby.

Na lewym zewnętrznym boku torby znajduje się kieszeń 5 bez dna podzielona u góry kołkiem. Kieszeń ta przeznaczona jest dla dwójnogu, który wkłada się od góry po ściśnięciu jego nóg. Dwójnóg należy wkładać główką, skierowaną do góry aż do oparcia dolnej części główki o kołek nogami po obu stronach kołka.

Na tylnej ścianie znajduje się wąska kieszeń przeznaczona dla obydwu części wyciora, w nowym wzorze torby kieszeń ta znajduje się przy środkowej przegrodzie.

Z tyłu torby znajdują się dwa ucha do noszenia torby na pasie.

Na prawym zewnętrznym boku torby znajduje się zamykana wiekiem kieszeń 2 przeznaczona dla przybornika, olejarki oraz odrzutnika wchodzącego w skład wyposażenia specjalnego. Odrzutnika używa się do strzelania nabojami ślepyimi oraz do usuwania nadmiaru osadu prochowego odkładającego się w gwincie nasadki.

Rys.3.5 Torba na magazynki:

1 - wieko torby; 2 - kieszeń na olejarkę i przybornik; 3 - kieszeń na magazynki;
4 - kieszeń na łódki i nasadkę łódki; 5 - kieszeń na dwójnóg

3.6. Nakładanie i zdejmowanie podstawy optycznych przyrządów celowniczych (o.p.c)

Podstawę o.p.c. zakłada się na broń w sposób pokazany na rys. 3.6. i rys. 3.7.

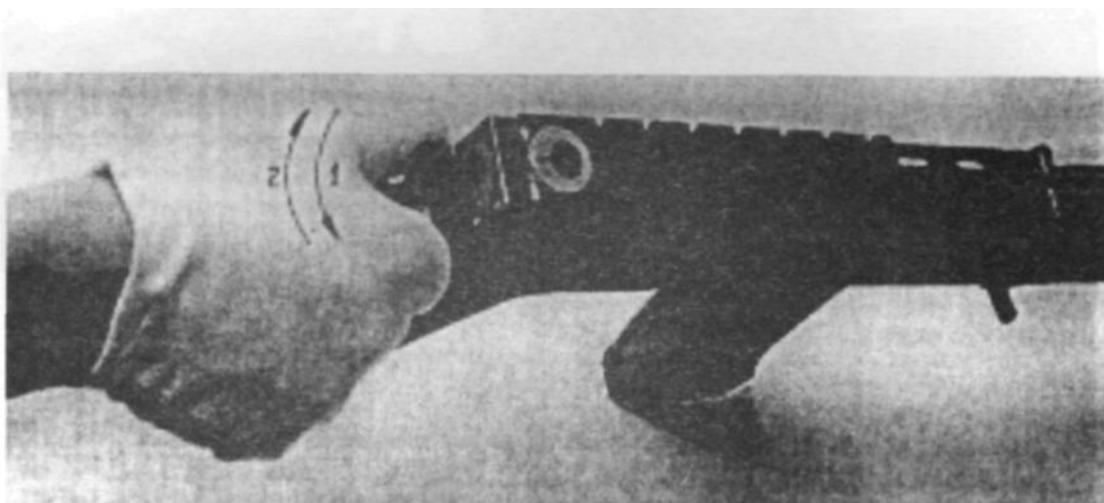
Podstawę, uchwyconą ręką za tylną część nakłada się ukośnie od góry na karabin, tak aby kły osadzone w przedniej części wspornika przedniego zostały wprowadzone w trapezowe rowki ustalające usytuowane na tylnych ścianach podstawy celownika. Następnie podstawę dosuwa się ku przodowi, opuszczając jednocześnie jej tylną część ku dołowi, tak, aby spód korpusu wspornika tylnego oparł się o czoło czopu ustalającego, który wystaje z obsady kolby. Przesuwając dalej o 1 - 2 mm podstawę w przód i opuszczając jej tył uzyskuje się wprowadzenie końcówki czopu ustalającego w otwór korpusu wspornika tylnego. W tym położeniu podstawa obydwoma stopkami korpusu powinna oprzeć się na górnej płaszczyźnie kolby. Po osiągnięciu tego położenia zamocowanie podstawy na broni uzyskuje się poprzez przestawienie dźwigni zacisku z skrajnego lewego w skrajne prawe położenie.

Od mocowanie podstawy o.p.c. na broni dokonuje się poprzez przestawienie dźwigni zacisku z skrajnego prawego w skrajne lewe położenie.

Zdjęcie podstawy o.p.c. z 5,56 mm kbs wz.96 lub z 5,56 mm kbs wz.95 dokonuje się poprzez uniesienie tylnej części podstawy ku górze, aż do wyjścia czopu ustalającego z otworu osadczego korpusu, a następnie poprzez pociągnięcie podstawy ku tyłowi aż do wyprowadzenia kłów z rowków ustalających w podstawie celownika.

Rys.3.6 Zakładanie podstawy optycznych przyrządów celowniczych typu 331-32-000 na 5,56 mm karabin szturmowy wz. 96
 1. Wsunąć kły w rowki ustalające na ścianach podstawy celownika
 2. Wprowadzić czop ustalający w otwór korpusu o.p.c.

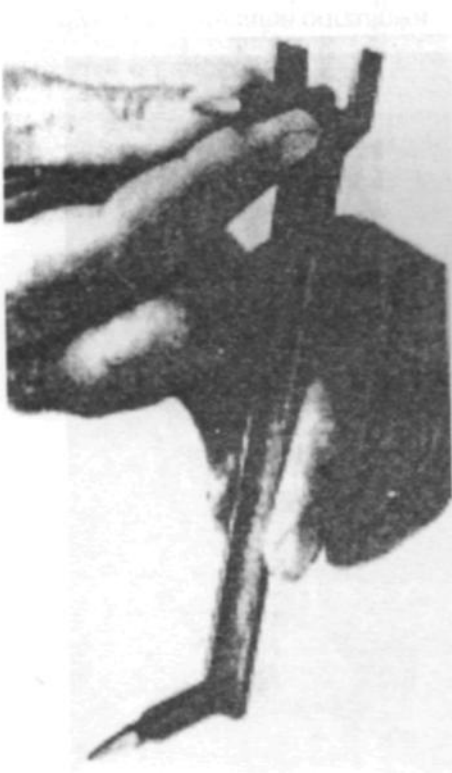
Rys. 3.7 Uchwycenie dźwigni zacisku do mocowania lub odmocowania podstawy optycznych przyrządów celowniczych
 1. Kierunek przesuwu dźwigni przy MOCOWANIU podstawy;
 2. Kierunek przesuwu dźwigni przy ODMOCOWANIU podstawy;

3.7. Nakładanie i zdejmowanie celownika optycznego

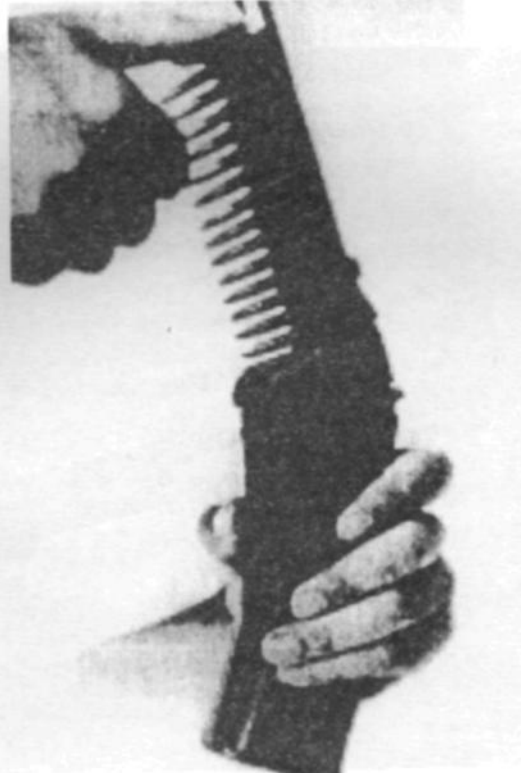
Podstawa o.p.c. posiada szynę na której ustala się i mocuje optyczne przyrządy celownicze, zaopatrzone w odpowiednie uchwyty. Szyna na górnej powierzchni posiada pryzmatyczną prowadnicę, zaś na bocznych ściankach, po prawej i po lewej stronie ma nacięte po 7 rowków ustalających, rozmieszczonych wzdłuż szyny co 20 mm. Prowadnica służy do ustalenia poprzecznego położenia i zamocowania celowników, zaś rowki ustalające umożliwiają ustalenie i zamocowanie celownika optycznego w kierunku wzdłuż broni w odpowiednim dla strzelca położeniu.

Zakładanie celownika optycznego na broń pokazane jest na rys. 3.8. Na przykładzie lunetki celowniczej LKA-4.

góry; wsunąć w prowadnice łódki naboje od strony kryzy łuski; po wsunięciu piętnastu nabojeń zdjąć nasadkę; zwolniona sprężyna zasłania wtedy przelot prowadnic łódki, zabezpieczając naboje przed wypadaniem. Załadowane łódki i nasadkę przechowuje się w torbie na magazynki;

Rys. 4.1 Ładowanie łódki

Rys. 4.2 Ładowanie magazynka za pomocą łódki

b) magazynek za pomocą łódek (rys.4.2.); w tym celu:

ustawić pionowo magazynek, opierając go dnem (np. o stół).założyć szerszym koncern nasadkę łódki, tak aby jej zagięte brzegi weszły do rowków na bocznych powierzchniach magazynka;

włożyć do nasadki łódkę z nabojami od strony sprężyny;

- przycisnąć ostatni nabój jak najbliżej kryzy i wcisnąć naboje do magazynka. Z drugiej łódki doładować nabojami magazynek w identyczny sposób.

c) magazynki można ładować ręcznie wciskając pojedynczo naboje pomiędzy jego szczęki. Pocisk naboju winien być od węższej strony magazynka. Pojawienie się denka łuski w otworze umieszczonym w tylnej ściance magazynka wskazuje na jego pełne załadowanie.

4.2. Przystawienie kolby w położenie bojowym pkt. 3.1

4.3 Załadowanie magazynka pkt. 4.1

4.4. Ustawienie przełącznika na wybrany położenie.

Przekręcić przełącznik w wybrane położenie: P - ogień pojedynczy; C - ogień ciągły; S - ogień seryjny po 3-slrzały. 4 S.

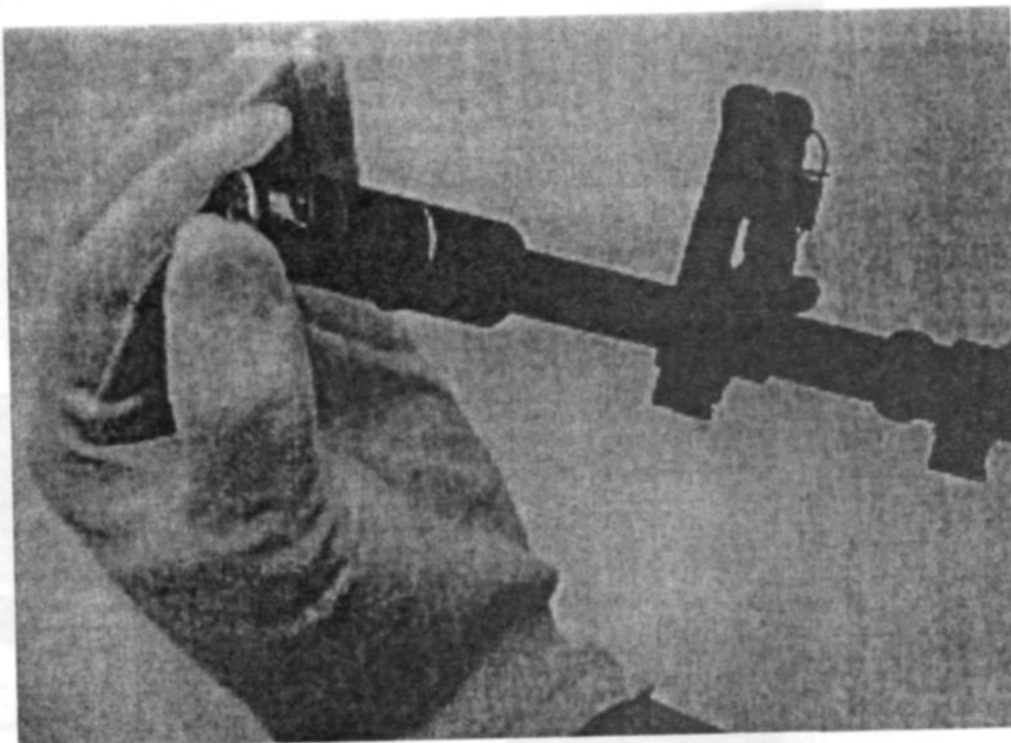
przygotowanie broni do strzelania amunicją, ślepą

Dla uzyskania działania automatyki karabinu przy strzelaniu amunicją ślepą, nic posiadającą masywnego pocisku, konieczne jest zdławienie wypływu gazów prochowych z wylotu lufy. Ma to na celu uzyskanie odpowiedniego ciśnienia gazów prochowych działających na tłok suwadła. Dla uzyskania efektu automatyki, przed załadowaniem karabinu amunicją, ślepą, należy w gwint nasadki u wylotu lufy wkręcić odrzutnik (rys. 4.3.). Odrzutnik wkręca się w nasadkę do oparcia jego końca o czoło lufy, przy tak dokręconym odrzutniku pozostaje około 0.5 mm luzu pomiędzy czołem nasadki a kołnierzem odrzutnika. Do dokręcenia użyć wkrętaka z przyborów ustawionego poprzecznie do osi lufy.

Uwaga: nasadka i odrzutnik mają gwint lewy.

Pozostałe czynności przygotowania karabinu do strzelania amunicją ślepą należy wykonać wg pkt 4+4.3. ładując magazynki amunicją ślepą.

Tak przygotowany karabin gotowy jest do strzelania amunicją ślepą.

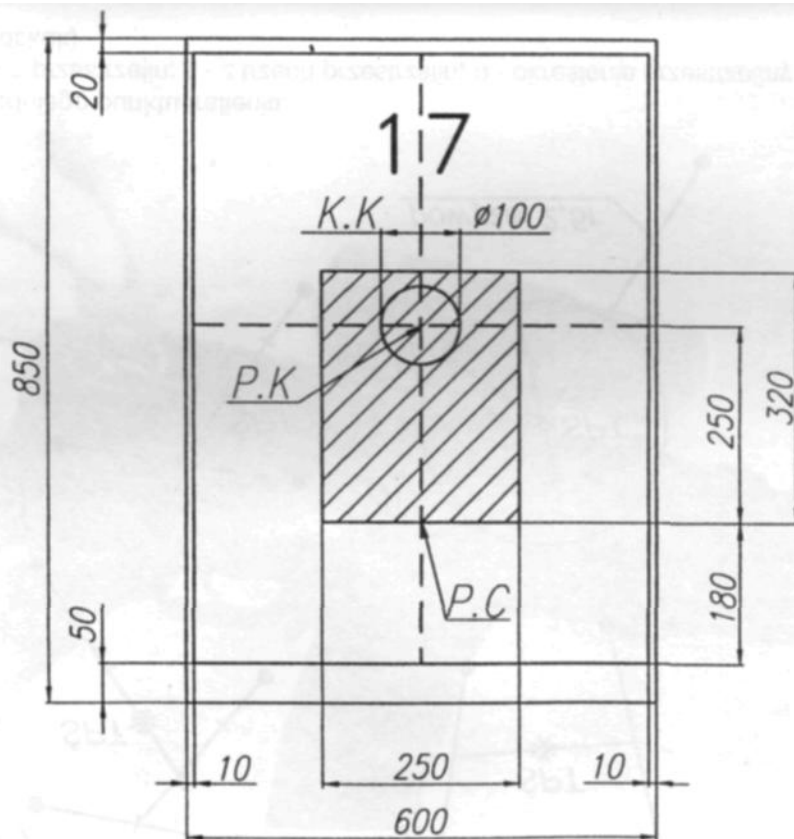

Rys. 4.3 Wkręcanie odrzutnika

5. PRYZSTRZELIWANIE KARABINÓW

5.1. Wskazówki ogólne

Celność karabinów sprawdza się i przystrzeliwuje nabojami z pociskami zwykłymi o rdzeniu stalowo-
ołowianym (pobranymi z puszki hermetycznej). Naboje powinny być z jednej partii. Odległość strzelania
wynosi 100 m, celownik - 4, postawa - leżącą z podpórką, karabin - bez bagnetu. Strzela się ogniem
pojedynczym do czarnego prostokąta wysokości 35 cm i szerokości 25 cm, znajdującego się na białej tarczy
wysokości 1 m i szerokości 0,5 m (rys.5.1.). Punktem celownika (PC) jest środek dolnego skraju czarnego
prostokąta; punkt ten powinien się znajdować mniej więcej na poziomie oka strzelającego. Na linii pionowej,
25 cm nad punktem celowania, należy zaznaczyć kredą lub kolorowym ołówkiem punkt kontrolny (PK)
określający prawidłowe położenie średniego punktu trafienia (ŚPT).

Rys. 5.1 Tarcza do przestrzeliwania karabinów:
PK - punkt kontrolny; PC - punkt celowania;

5.2. Przysztrzelanie otwartych przyrządów celowniczych

W celu przysztrzelania karabinu strzelec daje cztery pojedyncze strzały, celując dokładnie i jednolicie pod środek skraju czarnego prostokąta. Skupienie uważa się za prawidłowe, jeżeli wszystkie cztery lub trzy przestrzeliny (jeżeli czwarta znacznie się odchyliła od pozostałych) mieszczą się w kręgu o średnicy 15 cm. Jeżeli rozmieszczenie przestrzelin nie spełnia tego warunku, to strzelanie należy powtórzyć. Jeżeli wynik następnego strzelania jest również niezadowolający to karabin odesłać do warsztatu uzbrojenia w celu usunięcia przyczyn nadmiernego rozrzutu. W celu określenia średniego punktu trafienia z czterech przestrzelin należy:

połączyć linią prostą dwie najbliższe przestrzeliny i odległość między nimi podzielić na połowę;

połączyć otrzymany punkt linią z trzecią przestrzeliną i podzielić odległość między nimi na trzy równe części; połączyć linią punkt znajdujący się najbliżej dwóch pierwszych przestrzelin z czwartą przestrzeliną i podzielić powstały po połączeniu odcinek na cztery równe części. Punkt podziału znajdujący się na odcinku najbliższej trzech pierwszych przestrzelin jest średnim punktem trafienia (rys.5.2.)

Położenie średniego punktu trafienia można również określić w inny sposób: połączyć przestrzeliny parami, następnie połączyć środki odcinków łączących pary przestrzelin i otrzymany w ten sposób odcinek podzielić na połowę. Punkt podziału jest średnim punktem trafienia (rys. 5.2.b). Jeżeli wszystkie cztery przestrzeliny mieszczą w kręgu o średnicy 15 cm, to średni punkt trafienia można określić według trzech najbardziej skupionych przestrzelin pod warunkiem, że odległość czwartej przestrzeliny średniego punktu trafieniu z czterech przestrzelin przekracza 2,5 promienia okręgu obejmującego te trzy przestrzeliny (rys. 5. 2d.)

W celu określenia średniego punktu trafienia z trzech przestrzelin należy:

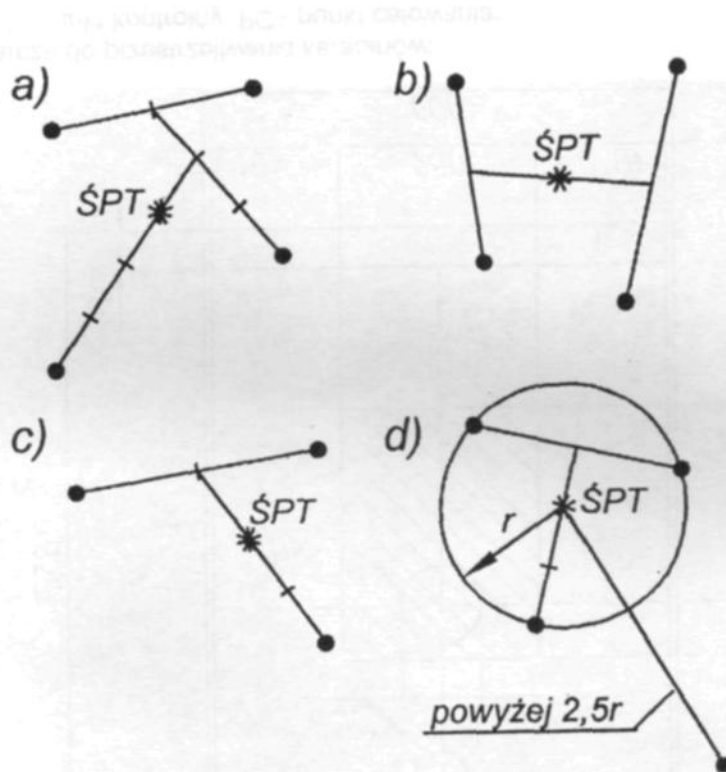
połączyć linią prostą dwie bliższe przestrzeliny i podzielić na połowę odległość między nimi;

połączyć otrzymany punkt z trzecią przestrzeliną i podzielić na trzy części odległość między nimi. Punkt podziału znajdujący się najbliżej dwóch pierwszych przestrzelin jest średnim punktem trafienia (rys. 5.2.c.). W prawidłowym skupieniu karabinu średni punkt trafienia (SPT) powinien się pokrywać z punktem kontrolnym lub odchylić od niego w dowolnym kierunku co najwyżej o 5 cm. W przypadku gdy średni punkt trafienia karabinu ma odchylenie większe niż 5 cm od punktu kontrolnego, należy:

-jeżeli średni punki traień znajduje się poniżej punktu kontrolnego, to wkręcić muszkę, jeżeli wyżej - wykręcić, jeżeli znajduje się po lewej stronie punktu kontrolnego, to przesunąć obsadę muszki w lewo, a jeżeli po prawej stronie - to w prawo. Przesunięcie muszki w prawo lub w lewo 0,1 mm powoduje przesunięcie średniego punktu trafienia przy strzelaniu na 100 m o 26 cm, a jeden pełny obrót muszki w prawo lub w lewo - przesunięcie ŚPT w górę lub w dół o 20 cm;

sprawdzić przez powtórne przysztrzelanie czy przesunięcie muszki jest prawidłowe;

po przysztrzelaniu karabinu zaklepać na obsadzie muszki starą rysekę ustawczą i wykonać nową.

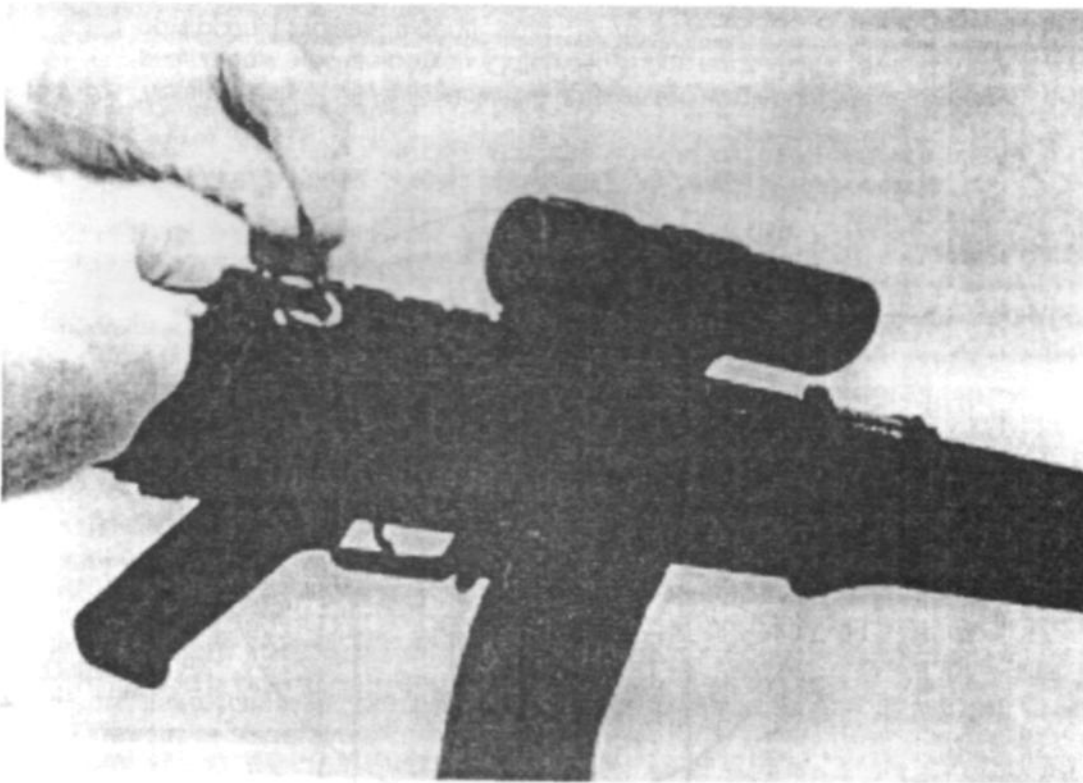
Rys. 5.2 Określenie średniego punktu trafienia:
 a, b - z czterech przestrzelin; c - z trzech przestrzelin; d - określenie przestrzeliny wyraźnie odchyłonej (odskok)

5.1 Przystrzeliwanie optycznych przyrządów celowniczych

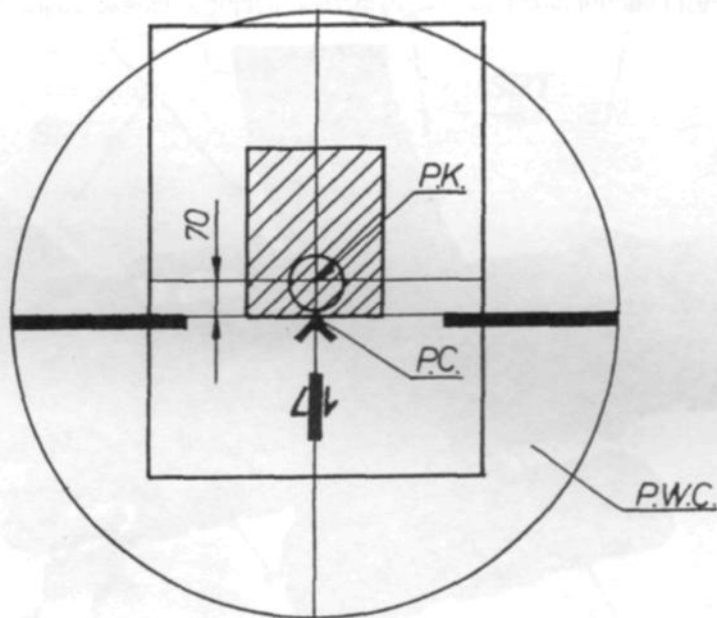
Karabin z optycznymi przyrządami celowniczymi można przystrzeliwać do tarczy odwróconej (rys.5.4.). Regulacje przeprowadza się przez przesuwanie w poziomie i pionie szyny podstawy optycznych przyrządów celowniczych (OPC) wykorzystując do tego celu sześciokątny klucz fajkowy i specjalny klucz pazurkowy znajdujący się w wyposażeniu podstawy OPC.

Dla przesunięcia szyny w kierunku poziomym należy na mimośrodek znajdujący się na górnej powierzchni szyny nałożyć klucz pazurkowy końcem zagiętym o 180° tak aby ząbek (pazurek) wszedł w kanałek wycięty w mimośrodek a otwór pokrywał się z gniazdem sześciokątnym we wkręcie zaciskowym. Przez otwór w kluczu pazurkowym włożyć klucz fajkowy w gniazdo wkrętu i poluzować go odkręcając wkręt o 0.5 obrotu (rys. 5.3.). Następnie kluczem pazurkowym przekręcić mimośród w lewo lub w prawo zależnie od potrzeb i dokręcić wkręt. Regulację w kierunku pionowym wykonuje się analogicznie przekręcając mimośród znajdujący się na tylnej ściance podstawy OPC. W tym przypadku używa się jednego z dwóch ząbków umieszczonych w drugim końcu klucza pazurkowego.

W przypadku celownika kolimatorowego CK-3 można wykorzystać punkty regulacji umieszczone w celowniku (wg instrukcji celownika). Pozostałe celowniki własnej regulacji nic posiadają.

Rys. 5.3 Przykład dokonywania regulacji położenia osi optycznej lunetki LKA-4 względem lufy karabinu w płaszczyźnie poziomej.

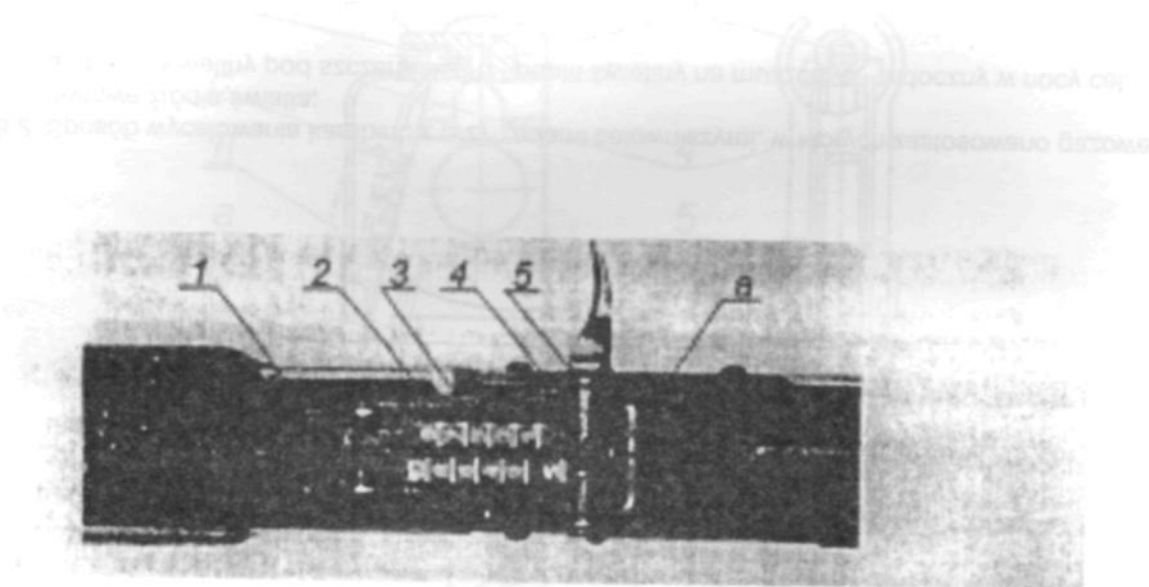

Rys. 5.4 Wstępne ustawienie osi celownika optycznego względem linii celowniczej przyrządów mechanicznych. Odległość 100m, tarcza nr 17 zawieszona w pozycji odwróconej (dołem do góry)

6. STRZELANIE

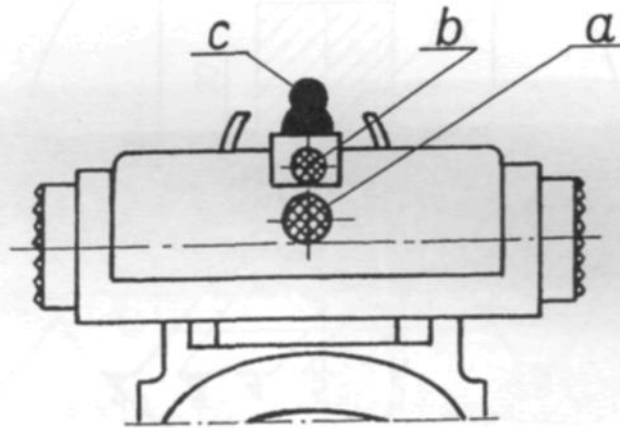
Przed przystąpieniem do strzelania karabiny winny być przygotowane wg pkt 4.1. i 4.2. oraz przystrzelane wg pkt 5. W przygotowanym do strzelania karabinie ustawia się potrzebną nastawę celownika szczerbinowego (rys.6.1.) lub optycznego (wg instrukcji celownika) następnie odbezpiecza się karabin przestawiając bezpiecznik w położenie „O” (dolne) i wprowadza się nabój do komory nabojejowej przez odciążenie suwadła za rączkę do tylnego skrajnego położenia i swobodne zwolnienie go. Następnymi czynnościami są: zgranie przyrządów celowniczych z celem i pociągnięcie za spust. Przy przełączniku ustawionym w położenie „P” każdy następny strzał wymaga zwolnienia spustu i ponownego ściągnięcia. Przy przełączniku ustawionym w położeniu „S” zwolnienie i ponowne ściągnięcie spustu konieczne jest dla strzelania kolejnej serii 3-strzałowej. Przy przełączniku ustawionym w położeniu „C” przerwanie ognia następuje po zwolnieniu spustu lub wyczerpaniu naboji z magazynka.

Przy strzelaniu do celu z użyciem otwartych przyrządów celowniczych w warunkach nocnych sposób zgrania punktów świetlnych celownika i muszki pokazuje rys.6.2. przy czym punkt świetlny w celowniku jest stały, natomiast w muszce przestawny z położenia dziennego na nocne (rys. 6.3.)

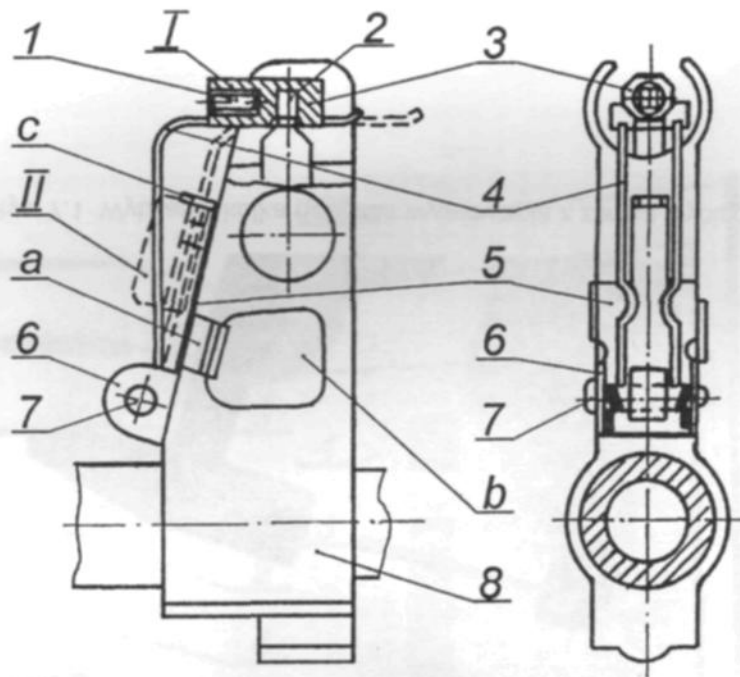

Rys. 6.1 Celownik

- 1 - podstawa celownika; 2 - krzywka; 3 - ramię celownika; 4 - suwak; 5 - zatrzask suwaka;
- a - krawędź ze szczerbinką

Rys. 6.2 Sposób wycelowania karabinu z przyrządami celowniczymi, w których zastosowano gazowe trytowe źródła światła;
 a - punkt świetlny pod szczerbinką; b - punkt świetlny na muszce; c - widoczny w nocy cel.

Rys. 6.3 Muszka z gazowym trytowym źródłem światła,
 I - położenie kostki do strzelania nocnego;
 II - położenie kostki do strzelania dziennego; 1 - gazowe trytowe źródło światła;
 2 - muszka; 3 - kostka; 4 - prowadnica kostki; 5 - jarzmo; 5 - wspornik;
 7 - oś; 8 - podstawa muszki; a - zaczep sprężysty; b - otwór; c - zagięcie

6.1. Miotanie granatów nasadkowych

Z karabinu 5.56 kbs wz.96 mogą być miotane granaty nasadkowe o masie 350, 500g. W tym celu należy: zdjąć z karabinu optyczne przyrządy celownicze wraz z podstawą i schować je do futerału. wykonać czynności wg punktu 4.1. i 4.2. ładując karabin amunicją bojową (ostrą). Do miotania granatów nasadkowych zaleca się stosowanie amunicji zwykłej z pociskiem stalowo ołowianym o masie 4g np. standardowa amunicja NATO typu SS109. zabezpieczyć karabin.

nastawić przełącznik na ogień pojedynczy,

nałożyć granat nasadkowy na karabin od strony wylotu lufy tak aby wkładka redukcyjna umieszczona w ognie granatu wsunęła się na nasadkę,

naprowadzić karabin na cel używając celownika umieszczonego na granacie, odbezpieczyć karabin i oddać celny strzał.

Miotanie granatów można prowadzić przy kolbie opartej o ramię, o ziemię lub inne podłoże również twarde.
Uwaga

Strzelanie granatami nasadkowymi przy założonym celowniku optycznym jest niedopuszczalne w warunkach szkolenia podczas pokoju ponieważ grozi uszkodzeniem trwałym celownika i podstawy.

7. NIESPRAWNOŚCI DZIAŁANIA I ICH USUWANIE

7.1. Zacięcia podczas strzelania i sposoby ich usuwania.

Części i mechanizmy karabinu pracują pewnie i niezawodnie pod warunkiem prawidłowego obchodzenia się i starannego ich utrzymania. Jednak wskutek zanieczyszczenia mechanizmów, zużycia części i niedbałego obchodzenia się z karabinem oraz w wypadku niesprawności nabojów mogą, wystąpić zacięcia podczas strzelania.

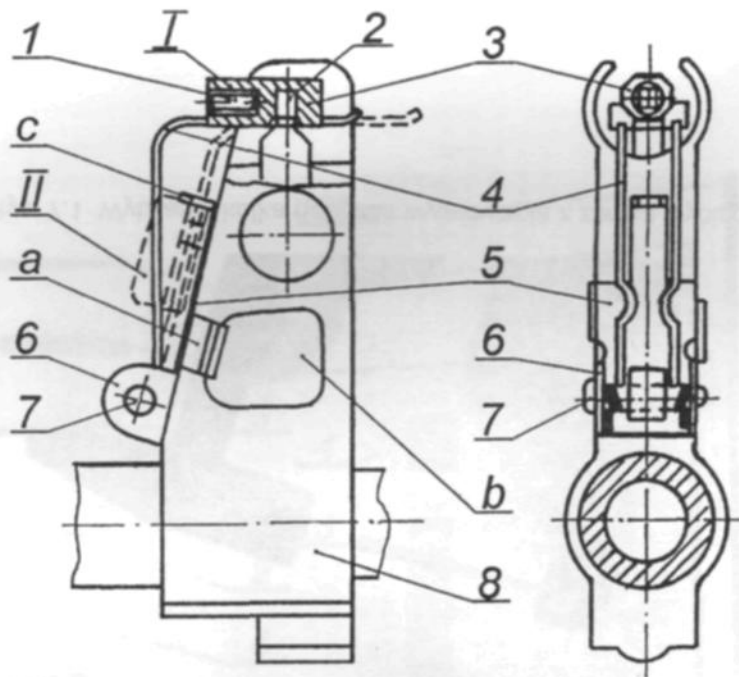
Jeżeli w czasie strzelania nastąpi zacięcie, to należy próbować usunąć je przez przeładowanie. W tym celu należy szybko odciągnąć suwadło do tyłu, zwolnić je i dać strzał, naciskając język spustowy. Jeżeli zacięcia nie można w ten sposób usunąć, to należy ustalić przyczynę jego powstania i usunąć je w sposób podany w poniższej tabeli.

Tabela 1

Zacięcia i ich charakterystyka	Przyczyny zacięć	Sposoby usuwania
1	2	3
Niedosyłanie naboju. Zamek w przednim położeniu, strzał nie nastąpił w komorze nabojujowej niema naboju	1) Brak naboju w magazynku; 2) Zanieczyszczenie lub niesprawność magazynka. 3) Niesprawność zatrzasku magazynka	Załadować lub przeładować magazynek i kontynuować strzelanie. Wymienić magazynek. Jeżeli zatrzask jest niesprawny przekazać karabin do warsztatu uzbrojenia
Opieranie się naboju o tylne ścięcie lufy. Nabój oparł się pociskiem o tylne ścięcie lufy. suwadło zatrzymało się w położeniu środkowym	Pogięte opory wlotu nabojujowego magazynka	Przytrzymując rękojeść suwadła. wyjąć nabój i kontynuować strzelanie; w razie powtórnego zacięcia wymienić magazynek
Niewypał. Zamek w przednim położeniu nabój w komorze nabojujowej, kurek zwolniony, a strzał nic nastąpił	1) Niesprawny nabój; 2) Niesprawna iglica lub mechanizm spustowy, zanieczyszczenie lub stwardnienie smaru 3) Osłabiona sprężyna kurka. 4) Przebite spłonki przy poprzednim strzale i zablokowanie iglicy fragmentem spłonki	Przeładować karabin i kontynuować strzelanie. Jeżeli zacięcie powtórzy się przejrzeć i odczytać iglice i mechanizm spustowy W wypadku złamania albo zużycia iglicy lub mechanizmu spustowego odesłać karabin do warsztatu uzbrojenia
Niewyciągnięcie łuski z komory nabojujowej. Łuska pozostała w komorze nabojujowej, kolejny nabój oparł się o dno łuski, suwadło zatrzymało się w środkowym położeniu.	1) Zanieczyszczony nabój lub komora nabojujowa; 2) zanieczyszczony albo niesprawny wyciąg lub jego sprężyna; 3) naturalna tendencja łuski do zakleszczania się, wynikająca z małej zbieżności łuski i znacznego ciśnienia	Odciągnąć suwadło od tyłu i przytrzymując je w tylnym położeniu. odłączyć magazynek i wyjąć tkwiącą łuskę; wyciągnąć za pomocą wycioru łuskę z komory nabojujowej i kontynuować strzelanie. W wypadku powtórzenia się zacięcia oczyścić naboje i komorę nabojujową, sprawdzić, oczyścić z brudu wyciąg i kontynuować strzelanie. Jeżeli karabin jest niesprawny, to odesłać go do warsztatu uzbrojenia.
Przytrzymywanie lub niewyrzucanie łuski. Nie wyrzucona z komory zamkowej łuska została w niej między zamkiem a lufą lub została ponownie wprowadzona do komory nabojujowej.	1) Zanieczyszczenie części ruchomych, przewodów gazowych lub komory nabojujowej; 2) Zanieczyszczenie lub uszkodzenie wyciągu; 3) Naturalna tendencja łuski do zakleszczania się, dokonana przez wyciąg, powodująca jednak wyhamowanie ruchu suwadła i 4) Uszkodzony lub zużyty wyrzutnik	Odciągnąć suwadło do tyłu, wyrzucić łuskę i kontynuować strzelanie. Jeżeli zacięcie powtórzy się to oczyścić części ruchome, komorę nabojujową i nasmarować części ruchome. W wypadku uszkodzenia wyrzutnika, wyciągu odesłać karabin do warsztatu uzbrojenia.
Jednoczesne wysunięcie się dwóch nabojujów z magazynka i niedojście zamka w przednie położenie.	Ostre krawędzie na czole dosyłacza :	Stępić pilnikiem iglakiem krawędzie na obwodzie dosyłacza w zamku R 0.3 mm

7. 2. Demontaż i montaż iglicy

Wybić kolek iglicy używając wybijaka (rys. 7. 1.) i wyjąć. Po oczyszczeniu zamontować iglice wkładając ją w zamek tak aby większe wycięcie iglicy było usytuowane po stronie na kolek i do niego równoległe. Wbić kolek aż do oparcia o dno otworu (dobić do oporu przy użyciu wybijaka).

Rys. 6.3 Muszka z gazowym trytowym źródłem światła,

- I - położenie kostki do strzelania nocnego;
- II - położenie kostki do strzelania dziennego; 1 - gazowe trytowe źródło światła;
- 2 - muszka; 3 - kostka; 4 - przewodnica kostki; 5 - jarzmo; 5 - wspornik;
- 6 - sprężyna; 7 - oś; 8 - podstawa muszki; a - zaczep sprężysty; b - otwór; c - zagłębienie

7.3. Zakłócenia w prowadzeniu ognia w poszczególnych nastawach przełącznika

Części mechanizmu spustowego działają niezawodnie na każdej nastawie przełącznika. Jednakże w razie znacznego zanieczyszczenia, uszkodzenia części lub nieprawidłowego założenia mechanizmu mogą wystąpić zakłócenia w prowadzeniu ognia, polegające na dawaniu liczby strzałów niezgodnej z nastawą przełącznika. Rodzaje zakłóceń, ich przyczyny i sposób usunięcia podaje tabela 2.

Tabela 2

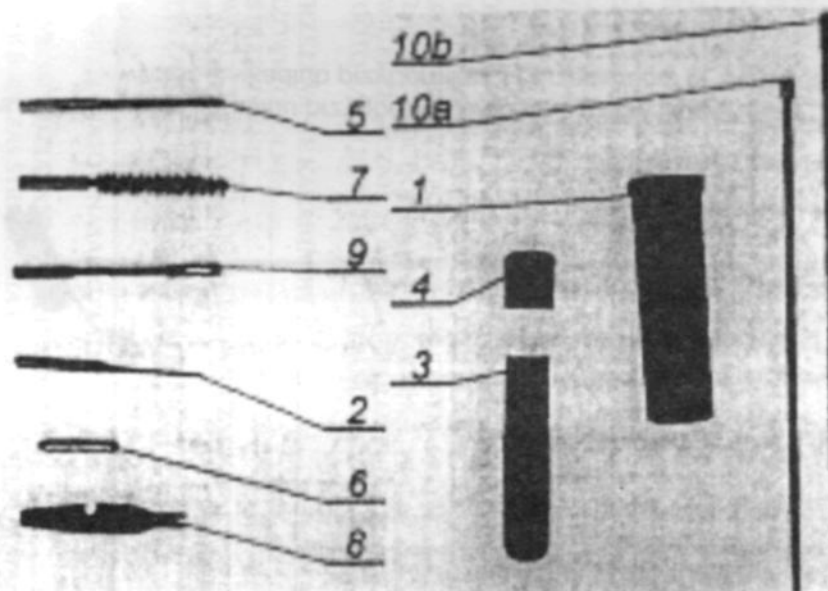
Nastawa przełącznika	Zakłócenie	Przyczyna	Sposoby usunięcia
1	2	3	4
Każda	Utrudnione zwalnianie kurka	Zacieranie spustu o przypadkowo podniesiony bezpiecznik	Ustawić ponownie bezpiecznik w położeniu odbezpieczonym
P	Strzelanie seriami	Pęknięta sprężyna zębarki, powodująca jej obrócenie się i ryglowanie zaczepu ognia pojedynczego	Wymienić sprężynę w warsztacie wg instrukcji naprawczej
S	Strzelanie pojedynczym lub seriami po dwa strzały	a) Niecałkowite zwolnienie spustu wskutek zanieczyszczenia dna komory zamkowej b) pęknięcie kolka zaczepu ognia pojedynczego; c) osłabienie lub załamanie sprężyny zębarki; d) utrudniony powrót zębarki po pierwszej serii wskutek ściśnięcia obejm lub zanieczyszczenia e) powiększenie się wystawiania zęba zapadki na skutek powiększenia się luzów na osi lub wgnieceń powierzchni oporowych	Oczyścić karabin lub poprawić ułożenie ramion sprężyny kurka. Wymienić zaczep i dopasować wg instrukcji naprawczej. Wymienić sprężynę w warsztacie wg instrukcji naprawczej. Rozłożyć częściowo karabin, wyjąć mechanizm przerywacza serii i oczyścić - w razie potrzeby. Rozgiąć wkrętakiem obejmę, tak aby obrócona zębarka wracała pod działaniem sprężyny. Spiłować wierzchołek zęba lub wymienić urządzenie zapadkowe
S	Strzelanie seriami dłuższymi niż 3 strzały lub ogniem ciągłym	Uszkodzenie urządzenia zapadkowego (wypadnięcie osi, pęknięcie obejm, ukruszenie zęba zapadki, ściśnięcie obejm zapadki, wypadnięcie zagiętego końca sprężyny przytrzymywacza z otworu ścianki spustu)	Wymienić urządzenie zapadkowe lub naprawić wg instrukcji naprawczej w warsztacie. Wprowadzić zagięty koniec sprężyny do otworu; jeżeli wypadanie będzie się powtarzać, to wyjąć spust i założyć nową sprężynę
C	Strzelanie pojedynczo lub nieregularnymi seriami	Przechwytywanie kurka przez zaczep ognia pojedynczego wskutek powiększenia się luzów na osi spustu i kurka	Skrócić wierzchołek kurka w celu zapobieżenia zaczepieniu się części.

8. CZYSZCZENIE I KONSERWACJA KARABINU

Karabiny powinny być czyszczone możliwie często, a koniecznie przed i po strzelaniu.

Przed strzelaniem należy wyczyścić karabiny w celu usunięcia zabrudzeń oraz nadmiaru oleju ANTYKOL-N (płyn PKB), stosowanego do konserwacji broni.

Po strzelaniu należy usunąć osady prochowe, które osadzają się przede wszystkim w przewodzie lufy, na tłoku gazowym, zamku, w otworze kielichu komory gazowej, w rurze gazowej i w nasadce. Do czyszczenia używać szmat i pakuł a do wyczyszczenia rowków i innych zagłębień pałeczek drewnianych lub plastikowych.

Rys. 8.1 Przybory

1 - plejarka; 2 - wybijak; 3 - kadłub przybornika; 4 - pokrywa przybornika; 5 - przecieracz;
6 - oś montażowa; 7 - szczoteczka z obsadą; 8 - klucz, wkrętak; 9 - końcówka wycioru;
10 - wycior; 11 - oś montażowa

Do czyszczenia i smarowania przewodu lufy stosuje się odpowiednio zmontowany zestaw przyborów (rys. 8.1.), który montuje się w następujący sposób:

włożyć wycior 10a do kadłuba przybornika 3 przez owalny otwór w ścianie, tak aby wyszedł przez otwór z zagniecionymi brzegami z drugiej strony a główka znalazła się wewnątrz kadłuba;

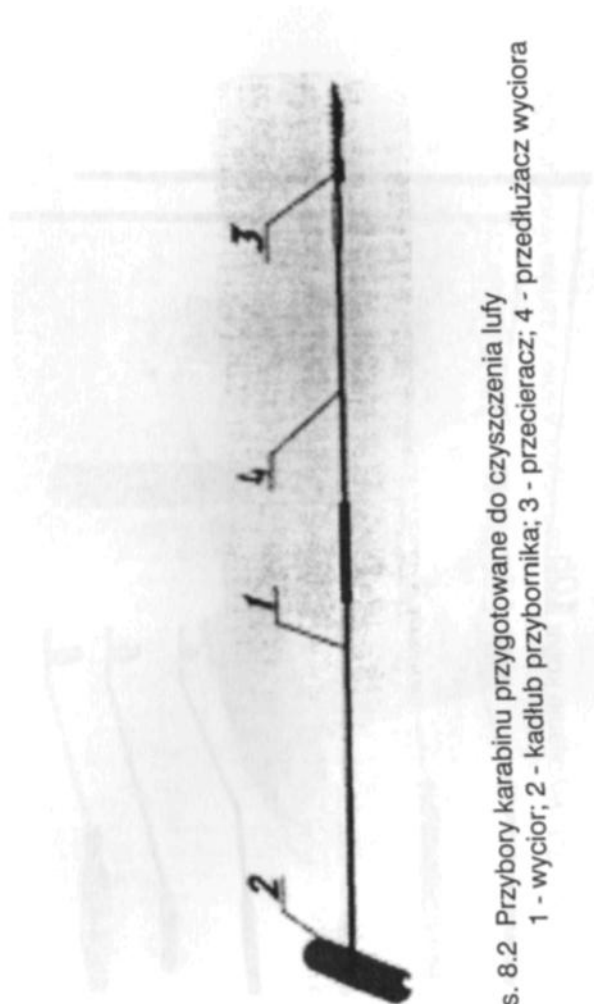
włożyć wybijak 2 od strony otwartej kadłuba przybornika, tak aby jego cieńszy koniec wszedł w otwór główki wyciora zabezpieczając tym wycior przed wypadnięciem; na kadłub przybornika założyć kapturek 4 zabezpieczając wybijak przed wypadaniem;

na wycior nakręcić przedłużacz wyciora 10b;

na tak zmontowany wycior nakręcić potrzebną końcówkę dla czyszczenia: dla czyszczenia, końcówkę wyciora 9 i w jej oczko włożyć wąską szmatkę; dla czyszczenia i smarowania przecieracz 5 z założonymi pakułami;

dla czyszczenia, smarowania lub usuwania nadmiaru oleju i pozostałości pakuł szczoteczkę 7; Przykład zmontowanego do czyszczenia i konserwacji zestawu przyborów przedstawiony jest na rysunku 8.2.

1. Czyszczenie lufy karabinu
2. Czyszczenie lufy karabinu
3. Czyszczenie lufy karabinu
4. Czyszczenie lufy karabinu

Rys. 8.2 Przybory karabinu przygotowane do czyszczenia lufy

1 - wycior; 2 - kadłub przybormnika; 3 - przecieracz; 4 - przedłużacz wyciora

Dla wyczyszczenia gwintu w nasadce należy wkręcić w nią od rzutnika do strzelania amunicją ślepą i następnie wykręcić. Resztę osadów prochowych oczyścić szczoteczką lub szmatką. Następnie oczyścić gwint odrzutnika.

Dla oczyszczenia stożka wewnętrznego w nasadce, w miejscu uszczelnienia odrzutnika do strzelania amunicją ślepą, do nasadki włożyć wkrętak z przyborów (nowy wzór wkrętaka) i jego krawędziami bocznymi zeskrobać osad prochowy.

